

[Hanne Severinsen]

udkast til ændring af gymnasiet. Dette udkast er på trapperne og skal snart til høring, og det var vel mere naturligt, om vi derefter fik en debat om nogle mere relevante ideer end disse mere vidtløftige SF-ideer.

Grundsynspunktet i forslaget er øjensynlig, at vi skal have et fælles gymnasium, stort set uden individuelle valg og med opløsning af de eksisterende fag i uoverskuelige valgblokke. Der vil ikke blive mulighed for at tilgodese elevernes ønsker om nye udfordringer, særlige behov og særlige interesser. Er man ikke skoletræt fra folkeskolen, skal man i hvert fald nok blive det i SFs 3-årige forløb – for slet ikke at tale om lærerne. Hvordan forestiller SF sig at lærerne, der er uddannet til bestemte fag, skal kunne overskue, at man pludselig ophæver alle faggrænser og indfører 4 valgblokke: naturfag, kulturfag, kreativitet og samfundsfag? Hvor er sprogene blevet af i SFs gymnasium? Vi får fra alle sider at vide, at sprogkundskaber er noget af det vigtigste for de unge, og det er der ikke meget med om i SFs forslag.

Hvad angår evalueringer, har man øjensynlig slet ikke tænkt sig om, da forslaget blev fremsat. Man vil afskaffe den mundtlige eksamen, og man vil afskaffe årskarakterer og terminsprøver. I stedet for skal man have en skriftlig eksamen, som skal være landsdækkende, samtidig med at man forestiller sig, at hver klasse individuelt gennem 3 år finder ud af, hvordan pensum skal fortolkes inden for de meget vage rammer, der er stillet op. Hvordan forestiller man sig en landsdækkende skriftlig eksamen på et sådant grundlag, hvor hver klasse har kunnet vælge sig sit eget pensum? Det vil være laveste fællesnævner, og det vil være umuligt at foretage en egentlig evaluering af elevernes indsats. Herved ødelægger man også den udmærkede balance, man i dag har, mellem lærernes og elevernes metodefrihed og dermed medbestemmelse om, hvordan de faglige mål nås. Denne udstrakte frihed, som man har i gymnasiet, kræver også, at man har en uvildig kontrol bagefter, og det er den mundtlige eksamen i øjeblikket, men den vil man uden videre skippe.

Dette være ikke sagt som udtryk for, at jeg ikke også synes, at den skriftlige eksamen er udmærket, men det kræver jo netop, at man har nogle fælles centrale mål, som SF med sit beslutningsforslag ødelægger. I stedet for

den faglige identitet får vi nogle store uoverskuelige valgblokke, der bindes til hinanden, så det bliver svært med utraditionelle valg og fagkombinationer.

Forslaget udmærker sig i det hele taget ved at være særdeles uigennemtænkt – det er kun ganske få guldkorn, der er at finde mellem de dynger af hø, der er blevet spredt ud. Der er dog én positiv virkning: nu kan alle se, hvad der kunne ske, hvis man virkelig gav sig i kast med at eksperimentere for meget.

Regeringen derimod ønsker, at gymnasiet skal tilpasses vor tid. Det har det faktisk gjort på mange områder allerede, uden at vi har behøvet at lave særlig meget om, og det vil gymnasiet også kunne i fremtiden.

Det, der er brug for, er nogle justeringer. Vi har brug for at få styrket fremmedsprogene, vi har brug for at få skaffet plads til nye fag, vi har brug for, at man kan kombinere fagene på nye måder, og vi har navnlig brug for, at mindre skoler ikke bliver kørt ud på et sidespor, fordi den nuværende struktur ikke harmonerer med et for lille elevtal.

Der er ikke noget i vejen med vores gymnasieuddannelse. Den opfylder på glimrende vis sit formål som studieforberedende og almindelig. Det, vi har brug for, er en justering, der tilgodeser de nævnte punkter, og ikke, at vi skal have nedbrudt et godt og gennemprøvet uddannelsesstilbud.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal ikke bruge min taletid på at kommentere hverken undervisningsministerens eller ordførernes indlæg; det vil hr. Riishøj gøre som ordfører for forslagsstillerne. Men jeg vil sige én ting til det, undervisningsministeren sagde, nemlig at dette forslag kommer sådan 10-15 år for sent. Jeg ved jo godt, hvad undervisningsministeren mener med det. Han mener, at det er for inspireret af de tanker om uddannelse og undervisning, der prægede samfundsdebatten i slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne.

Jeg vil godt sige – og så må historien dømmes om, hvem af os der har haft ret – at jeg tror, undervisningsministeren tager fuldstændig fejl. Jeg tror, vi er inde i en samfundsudvikling i øjeblikket, hvor der for alvor er brug for at tænke nyt på ungdomsuddannelsesområdet, herunder også på gymnasieområ-